

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. К., 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР СТ. ТОДОРОВ**

при участието на секретаря **ПЕТЯ ИЛ. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ТОДОР СТ. ТОДОРОВ** Административно наказателно дело № 20235510200410 по описа за 2023 година

Обжалвана е Заповед за задържане на лице УРИ: ****-*-**/24.03.2023 г., с която е заповядано задържането за срок от 24 часа на С. Р. М. в помещение за временно задържане на Районно управление на МВР гр. К..

Жалбоподателят моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна и неотговоряща на закона.

Ответника – полицейски служител инспектор Р. М., редовно призован за съдебното заседание, не се явява. Изпраща писмено становище, в което твърди, че жалбата е неоснователна.

От събраните в хода на производството доказателства, установени с доказателствени средства по реда на НПК, преценени поотделно и във съвкупност съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 24.03.2023 г. С. М. е бил задържан със обжалваната заповед за задържане на лице на основание чл. 72 ал. 1 от Закона за МВР по ДП № **-**-22 г. по описа на БОП – С., като не са посочени правните основания за задържането му. На същата дата на основание чл. 80 ал. 1 т. 1 от ЗМВР му е бил извършен полицейски обиск на лице, като във протокола е посочено, че в лицето не са били намерени вещи и предмети. По изложеното съдът приема за установеното следното:

Обжалваната заповед е издадена от полицейския служител инспектор Р. С. М. – разузнавач при ГДБОП- МВР.

Поради това в качеството си на полицейски служител при съответната териториална структура на МВР, той има материална и териториална компетентност да издава такава заповед.

Спазена е и изискуемата писмена форма за издаването ѝ, подписана е от издателя и е била връчена на задържаното лице срещу подпис.

Като основание за издаване на обжалваната заповед за задържане е посочена разпоредбата на чл. 72 ал. 1 от ЗМВР.

От събраните към момента на задържането на С. М. доказателства не се установяват доказателства, които да го свързват пряко със някакви престъпления.

От гореизложеното следва, че не са били налице основанията, визирани в разпоредбата на чл. 72 ал. 1 т. 1-7 от ЗМВР за задържане на С. М., което е основание за отмяна на заповедта за задържане като незаконосъобразна.

Освен това разпоредбата на чл. 72 ал. 1 от ЗМВР съдържа седем различни хипотези, всяка една, от които третира различни основания, въз основа на които полицейските органи могат да задържат лице и непосочването, на което точно основание жалб. М. е бил задържан, води до незаконосъобразност на издадената заповед за задържане на лице.

По изложеното съдът счита, че жалбата се явява основателна и заповедта за задържане подлежи на отмяна като незаконосъобразна.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172 и чл. 172а от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице с рег. № УРИ: *****-**/24.03.2023 г., издадена от Р. С. М., на длъжност инспектор при ГДБОП- МВР, с която С. Р. М. с ЕГН ***** е задържан на основание чл. 72 ал. 1 от ЗМВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението пред Административен съд гр. С. З..

Съдия при Районен съд – К.: _____